

Tämä on kooste Verohallinnon yhtenäistämishojeesta ja muista ohjeista vuodelta 2016 toimitettavaa verotusta varten. Yhtenäistämishoje on saatavissa osoitteesta www.vero.fi Etusivu > Syventävät vero-ohjeet > Verohallinnon ohjeet > 2016 > Verohallinnon yhtenäistämishojeet vuodelta 2016

MAA- JA METSÄTALOUDENHARJOITAJAA KOSKEVIA VEROHALLINNON OHJEITA VEROVUODELLE 2016

Tässä ohjeessa esitetään arviointiperusteet, joita käytetään **muun selvityksen puuttuessa** arvioitaessa vähennyskelpoisia määriä tai menoista poistettavia vähennyskeltottomia eriä. Lähtökohtana on maa- ja metsätaloudessakin pidettävä menojen selvittämistä tositteiden ja muiden todennettävien seikkojen perusteella. Tätä arviointiohjetta käytetään todellisen määrän ollessa vaikeasti selvitettävissä. Arvioon perustuvan menon osalta ei voi tehdä laskennallista alv-vähennystä, sillä alv-vähennyksen on perustuttava tositteseen.

1. Ostoelintarvikkeet

Palkattujen ja eläkkeellä olevien työntekijöiden sekä lomittajien luontoisetuna saamiensa ostoelintarvikkeiden hankintamenoiksi arvioidaan 6,30 €/päivä (Verohallinnon päätös vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista, 10 §, 4.12.2015, Diaarinumero: 165/200/2015). Annettujen etujen määrästä ja saajista tulee olla selvitys muistiinpanoissa.

2. Vesimaksut

Yksityiskäytön osuutena maatalouden vesimaksuista vähennetään noin 40 m³ /henkilö/vuosi.

3. Sähkö- ja lämmitysmenot

Ilman sähkölämmitystä kotitalouden sähkönkäyttö vaihtelee keskimäärin 5000-10 000 kilowattituntiin vuodessa. Tavanomaisissa olosuhteissa ilman lämmitystä voidaan yksityistalouden osuudeksi sähkömenoista arvioida olevan 8,76 euroa vuodessa asuinpinta-alan neliometriä kohti (Verohallinnon päätös vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista, 5 §, 4.12.2015, Diaarinumero: 165/200/2015). Oman asunnon sähkölämmityksen korjauseränä voidaan pitää 10,00 €/m²/vuosi ja polttoöljyn lämmityskulutuksena 18 l/m²/vuosi.

4. Puhelinmenot

Yksityiskäytön osuutena puhelinmenoista vähennetään puolet 500 € määrään saakka ja suuremmissa puhelinkuluissa yksityiskäytön osuus on 250 €. Matkapuhelimen yksityiskäytön osuus arvioidaan samojen perusteiden mukaan puhelinkohtaisesti.

5. Moottorikelkka, mönkijä ja yksityistalouden traktori sekä moottori- ja raivaussaha

Moottorikelkan ja mönkijän kustannuksiksi arvioidaan 14 € /käyttötunti. Yksityistalouden traktorin kustannuksiksi arvioidaan 11 €/käyttötunti. Moottori- ja raivaussahan käyttökuluiksi arvioidaan enintään 85 €/vuosi. Käyttökulut arvioidaan em. perusteilla, mikäli koneita ei ole luettu maa- tai metsätalouden kalustoon.

6. Maatalouden työhuonevähennys

Aktiivituloilla arviolta 410 €/vuosi. Kaikissa tulolähteissä ja tulolajeissa myönnettyjen työhuonevähennysten yhteismäärä voi olla enintään 820 euroa verovuodessa, jos verovelvollinen ei esitä selvitystä suuremmista kustannuksista.

7. Metsätalouden työhuonevähennys

Jos selvitystä todellisista kuluista ei ole, mutta harjoitetun metsätalouden laajuus ja työhuoneiden tarve huomioon ottaen kuluja voidaan katsoa syntyneen, arvioituna kuluna voidaan muun selvityksen puuttuessa vähentää palkansaajan satunnaisten sivutulojen työhuonevähennyksen mukainen määrä 205 €/v.

Maa- ja metsätalouden työhuonevähennykset ilmoitetaan lomakkeella 2 ja 2C. Vähennyksiä ei ilmoiteta esitetyillä veroilmoituksella.

8. Harrastusluonteinen toiminta

Toiminta on harrastusluonteista, mikäli sitä harjoitetaan ilman vakaata ansiotarkoitusta. Harrastustoiminnan tappiota ei voida vahvistaa, vaan tappiota pidetään elinkustannusten luonteisena. Vähentämättä jääneet menot huomioidaan kuitenkin myöhempiä vuosina saman harrastustoiminnan tuloja verotettaessa. Harrastusluonteisesta toiminnasta on syytä pitää erillistä menojen ja tulojen muistiinpanoa.

9. Hevostoiminta

Jos maatilan tuotteilla on ruokittu hevosta, joka ei kuulu maatalouden tulolähteeseen, maatalouden tuotantokustannusmenoista vähennetään muun selvityksen puuttuessa hevosen osalta 920 € ja varsan osalta 370 € vuodessa.

10. Omasta metsästä otetun puutavaran kantohinnat

Polttopuun, tarvepuun ja rakennuspuun arvo on käytetyn puutavaran lajin kantohinta.

	Koko maa
Mäntytukki	44 €/m ³
Kuusitukki	43 €/m ³
Koivutukki	33 €/m ³
Mäntykuitu	6 €/m ³
Kuusikuitu	6 €/m ³
Koivukuitu	7 €/m ³
Polttohake	1,70 €/m ³ ; 0,68 €/irto-m ³

Hankintatyön arvo ja korjauserät

Puutavaranlaji	Työn arvo		Konekustannus Kuljetus
	Valmistus	Kuljetus	
Mäntytukki	5,48	2,15	3,22
Mäntykuitu	12,64	2,22	3,33
Kuusitukki	7,05	2,17	3,26
Kuusikuitu	13,23	2,36	3,53
Koivutukki	5,21	2,46	3,70
Koivukuitu	11,69	2,59	3,89
Energiapuu (kokopuu)			
Halot ja klapit	7,80		
Haketus	4,05		
Hake		2,59	3,89

Menojen korjauseränä käytetään muun selvityksen puuttuessa 3,89 €/m³ (kuljetus) tai 11 €/tunti (traktori ja lisävarusteet).

11. Yksityisauto maa- tai metsätalouden käytössä

Maatalous

- Mikäli auton kuluja ei ole kirjattu muistiinpanoihin, vähennetään kuluna maatalousajojen määrä kerrottuna kilometrikorvauksella 0,43 €/km (VeroHp verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2016, 1380/2015). Lisävähennyksen saanti edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä.
- Asunnon ja maatilän väliset matkat ovat yksityisajaja, jotka vähennetään esitetyllä veroilmoituslomakkeella. Vähennys on enintään 0,24 €/km (VeroHp matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 2016 toimitettavassa verotuksessa, 966/2016).
- Verotusyhtymä tai kuolinpesä voi maksaa osakkaalle matkalaskun perusteella maatalousajoista (muut kuin asunnon ja maatilän väliset) 0,43 €/km ja korvaukset käsitellään yhtymän tai kuolinpesän muistiinpanoissa palkkausmenoina. Osakkaalle korvaukset ovat verovapaata tuloa.
- Jos verotusyhtymä ei ole maksanut korvausta osakkaan oman auton käytöstä yhtymän maataloudessa, vähennetään auton todelliset kulut tai 0,24 €/km verotusyhtymän verotuksessa.
- Jos kuolinpesä ei ole korvannut osakkaalle matkakuluja, vähennetään kuolinpesän verotuksessa osakkaan oman auton todelliset kulut tai 0,24 €/km. Kuolinpesän auton osalta vähennetään todelliset kulut tai 0,43 €/km kuolinpesän verotuksessa. Leskelle ei voi maksaa verovapaata kulukorvauksia. Lesken oman auton todelliset kulut tai 0,43 €/km vähennetään kuolinpesän verotuksessa.
- Asunnon ja maatilän väliset matkat ovat yksityisajaja, jotka vähennetään verotusyhtymän osakkaan esitetyllä veroilmoituslomakkeella. Kuolinpesän osakkaan osalta vähennys tehdään kuolinpesän maatalouden veroilmoituksella.
- Ks. Verohallinnon ohje: Liikkeen- ja ammatinharjoittajien sekä maataloudenharjoittajien matkakustannusten vähentäminen, 25.1.2012, Dnro: 410/349/2011

Metsätalous

- Kuolinpesän tai verotusyhtymän maksamat metsätalouteen liittyvät verovapaat matkakustannusten korvaukset sekä myös mahdolliset veronalaiset matkakustannusten korvaukset ovat vähennyskelpoisia vuosimenoja (palkkausmenoja) kuolinpesän tai verotusyhtymän metsätalouden pääomatulojen verotuksessa.
- Kuolinpesä tai verotusyhtymä voi matkalaskun perusteella maksaa osakkailleen verovapaita matkakustannusten korvauksia metsätalouteen liittyen, mutta vain sellaisista matkoista, jotka osakas tekee muualle kuin kuolinpesän tai verotusyhtymän metsään. Korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisun KHO:1999:29 mukaisesti osakkaan matka kotoa metsätalolle ei ole tilapäinen työmatka.
- Jos osakkaat eivät laskuta metsätalouden matkakustannuksista kuolinpesää tai verotusyhtymää, ovat osakkaille aiheutuneet, kuolinpesän tai verotusyhtymän metsätalouteen liittyvät matkakustannukset vähennettävissä kuolinpesän tai verotusyhtymän metsätalouden pääomatuloista.
- Metsätalouden matkoista sekä asunnon ja metsätalouden välisistä matkoista voi vähentää todelliset kulut tai muun selvityksen puuttuessa 0,24 €/km.
- Ks. Verohallinnon ohjeet: Metsätalouden matkakustannukset, 6.10.2015, Dnro A151/200/2015; Tulonhankkimiskulut ansioituloista, 8.1.2016, Diaarinumero: A217/200/2015.

12. Päivärahat

Vähennys on yli 6 tuntia kestäneestä tilapäisestä työmatkasta 19 € ja yli 10 tuntia kestäneestä matkasta 40 €.

Palkansaajien verotuksessa vastaavat vähennykset ovat 14 € ja 26 € ja niitä käytetään esim. metsänomistajan tilapäiseen työmatkaan, esim. koulutus- tai messumatkaan.

13. Maataloustuotteiden siirtoarvot

Maatalouden tuotteiden (heinä, vilja, kotieläintuotteet) siirtoarvona käytetään paikallisia myyntihintoja silloin, kun tuotteita siirretään tulolähteestä toiseen.

14. Maatalouden nettovarallisuus

Ks. Maatalouden nettovarallisuus tuloverotuksessa, 27.4.2016, Diaarinumero: A27/200/2016

Osuuskunnan osuudet

Maatalouteen liittyvät osuuskuntien osuudet arvostetaan luonnollisen henkilön nettovarallisuutta laskettaessa varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 26 §:n mukaan. Osuuskuntien osuuskuntien nettovarallisuusarvoista saa tiedon osuuskunnilta. Maksamatta olevat osuusmaksut otetaan huomioon viljelijän nettovarallisuuslaskelmassa maatalouden velkana.

Maatalouden nettovarallisuuteen luetaan toimintaan liittyvän tuottajaosuuskunnan velvoiteosuuskuntien lisäksi myös saman osuuskunnan vapaaehtoiset osuudet. Vapaaehtoisiin osuuksiin ei voida katsoa liittyvän erityisiä etuja, joten niiden arvoksi katsotaan maksetun osuusmaksun määrä.

Osakeyhtiöllä osuuskunnan osuuden arvona pidetään nettovarallisuutta laskettaessa maksettua osuusmaksun määrää.

Maatalouden tilatukioikeus

Viljelijälle myönnettyjä ja vahvistettuja tukioikeuksia ei lueta maatalouden varoihin. Erikseen hankittu tukioikeuden arvona pidetään verovuoden päättyessä tuloverotuksessa poistamatta olevaa hankintamenoa osaa (laki varojen arvostamisesta verotuksessa 19 ja 24 §). Yleensä erikseen hankittu tukioikeus on vähennetty vuosimenona, jolloin poistamaton hankintameno ei ole.

Verotukseen liittyviä ohjeita ja lomakkeita osoitteessa www.vero.fi.